

REGISTERBLAD

Namn: Göran Nordin (99-02-25)

Område av riksintresse för naturvård i Västernorrlands län

Områdesnummer: NRO22066

Områdesnamn: Skallberget

Kommun: Örnköldsviks kommun

Kartblad: 19J NV

Läge: 19J9B2B1B

Area: 98 ha

Naturgeografisk region: 29a. Kustslätter och dalar med finsediment kring södra Bottenviken.

Kust/havsregion:

Regionindelning för sjöar och vattendrag: Huvudavrinningsområde 34 Gideälven

Agrara kulturlandskapsregioner:

Landskapsformer: Vågig bergkullterräng med relativ höjd över 100 m

Riksvärde

Grotta		

Värdeomdöme: Skallbergsgrottan, som är en av landets största urbergsgrottor, är genom sitt komplicerade bildningssätt en av de mest intressanta urbergsgrottorna i Sverige.

Huvudkriterier:

E. Område av mycket säregen och märklig beskaffenhet

Stödkriterier: Storlek, raritet

Förutsättningar för bevarande:

Länsstyrelsens riktlinjer:

- Alla former av exploatering som kan påverka berggrunden bör undvikas.

Säkerställande:

Behov av åtoärder, säkerställande etc

Ev. skydd av området bör vidare utredas.

Områdets huvuddrag: Skallberget vid Gideå, med sin högsta topp belägen 150 m över den stora Gissjöns vattenyta, utgör ett mäktigt och dominerande inslag i landskapsbilden. Berget stupar brant mot syd-sydväst mot Gissjön medan bergets hjässa har formen av ett plan. Berggrunden i detta bergsmassiv utgörs av Revsundsgranit, sedimentgnejs och gångar av diabas. Högsta bergplatån är belägen i nivå med HK varför stora delar av berget är kalspolat. I sydbranten finns ett mindre, men grovt klapperfält. På bergsplatån kan tydliga spricksystem iakttagas liksom

pågående grusvittring i Revsundsgraniten. Nära bergets brant, stupade sydvästsida finns system av smala och djupa skrevor, grottskrevor och grottor. Skallbergsgrottan, den största av Skallbergets många grottbildningar, är en av landets (tre) största urbergsgrottor med en längd av ca 220 meter. Nedgångsskrevan är 70 meter lång och har ett största djup av ca 24 meter. I bergets sydsluttningar finns intressant växtlighet.

Anmärkningar:

Referenser: Guvå, Lars. Naturinventering i Västernorrland, 1971. Del Nolaskogsdelen.
Sjöberg, R. Grottinventering, 1980. Del: